

Mentres assoleix aquest instint el seu ample desenrotllament, posen a prova a l'adolescent una sèrie de contrarietats d'impressions emotives, de xocs morals que risquen de tórcer el seu avanç regular i normal. Són nombrosos els trastorns nerviosos i mentals que poden iniciar-se durant aquesta edat.

Segons el gran psiquiatra vienès Segismund Freud, totes les malalties mentals i nervioses reconeixen com a causa el refrenament dels nostres impulsos instintius, i molt especialment el refrenament de l'impuls sexual. Aquesta teoria, que fou tan combatuda de bon principi, i que, encara avui, és objecte de discussions apassionadíssimes, és acceptada per la major part dels psiquiatres en els seus principis fonamentals.

L'instint sexual, que tant influencia el conjunt dels actes de la nostra vida, ha de sofrir durant el seu desenrotllament i mentre l'adolescent fixa l'objecte o finalitat de tal instint, continuats refrenaments per comportar-se amb harmonia amb les lleis i costums socials. Aquests refrenaments continuats, amb les situacions emotives que se'n deriven, fan trontollar seriosament el sistema nerviós dels adolescents, especialment quan vénen dotats d'una herència malaltissa i quan no són degudament corregits o derivats convenientment. La caiguda del sistema nerviós es tradueix en aquests casos en preocupacions, tics, manies, obsessions, perversions instintives o en trastorns encara més profunds.

Per això diu Thornten que la iniciació o l'educació sexual ha d'ésser considerada com una part essencial de l'educació de l'adolescent. Per a l'educació d'aquest instint, cal una orientació molt aciençada.

La pràctica de l'educació sexual resulta sempre molt delicada, puix que, si no és feta amb gran tacte, amb veritable consciència, risca ella de fer mal en lloc de fer bé.

En primer lloc, convé que l'adolescent sigui informat respecte aquesta qüestió en temps oportú, cal que conegui el que representa aquesta funció i sobre la seva finalitat. I convé que en sigui informat oportunament per a evitar que l'informi respecte d'això altra persona poc destra i mitjançant procediments tèrbols, donant lloc, això, a què l'adolescent prengui males habituds, com la d'abusar de si mateix sense comprendre ni tan sols el mal que es fa, amb l'aggravant de què no serà advertit dels perills que inclouen aquestes

males habituds fins quan ja no tindrà remei el seu mal.

La informació referent a aquestes qüestions convé que sigui feta entre els dotze i catorze anys. És pràctic proporcionar aquesta educació, a casa mateix, valent-se d'algun amic, però, encara, és molt millor el valer-se del mestre. El citat Thornten opina que han d'ésser precisament els mestres, i en l'escola, els que han de proporcionar aquesta informació als adolescents.

Un procediment recomanable per a mantenir l'impuls sexual dintre dels límits no perillosos, és el de distreure l'atenció i l'activitat de l'adolescent envers qüestions de desenrotllament físic, en qüestions de cultura, i interessar-lo ja en els aspectes del seu esdevenidor.

Conforme ja hem indicat abans, aquesta qüestió resulta sempre delicada i plena de dificultats, degut, sobretot, a la sèrie de prejudicis, que encara abunden, sobre aquesta funció instintiva i natural, prejudicis que entrabanquen, en la majoria dels casos, tota l'eficàcia de l'educació. Degut a aquests prejudicis, es discuteix, encara avui, si és convenient o no l'efectuar aquesta educació, es discuteix l'edat en què ha de portar-se a cap i la forma en què ha d'ésser practicada.

No vol pas dir això que sigui el més convenient deixar les coses conforme estan i que els adolescents vagin assabentant-se d'aquestes qüestions per mitjà dels seus camarades o per la seva pròpia intuïció, puix que això, segons ja hem dit, dóna origen a molts trastorns neuròtics i a moltes perversions de l'instint, a obsessions, manies de dubte, escrúpols, fòbies, etc., trastorns que malmeten tota la vida de nombrosos individus.

Als Estats Units s'han creat ja organitzacions científiques que no tenen altre objecte que l'estudi de les qüestions sexuals i, entre aquestes, la de l'educació sexual de l'adolescent. L'Oficina d'Informació Pública de Xicago, l'any 1922, va donar un seguit de conferències l'objecte de les quals era l'instruir els pares dels nois de les escoles públiques sobre els problemes de l'ètnica i de la higiene sexual. Cosa semblant va fer, en 1923, l'Associació d'Estudis sobre la sexualitat i eugenèsia domiciliada a Berlín.

A Praga, funcionen unes càtedres d'ensenyament superior de la Sexualwissenschaft, o sigui, estudi dels problemes sexuals.

Els Congressos celebrats a Roma i a Berlín, els anys 1921 i 1922, varen declarar-se en el sentit